

Godina V/I - Broj 39, Četvrtak, 11. oktobra 2001. Godine

39

Na osnovu člana V. tačka 3. (d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine na 65. sjednici održanoj 20. januara 2000. godine , donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI SPORAZUMA IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I ARAPSKE REPUBLIKE EGIPAT O POTSTICANJU I RECIPROČNOJ ZAŠTITI INVESTICIJA

Član 1.

Ratificuje se Sporazum između Bosne i Hercegovine i Arapske Republike Egipat o potsticanju i recipročnoj zaštiti investicija potpisani u Kairu 11. marta 1998. godine na bosanskom, srpskom, hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na osnovu Odluke PS BiH broj 17/00 od 17. januara 2000. godine.

Član 2.

Tekst Sporazuma u prijevodu glasi

SPORAZUM

IZMEĐU BOSNE I HERCEGOVINE I ARAPSKE REPUBLIKE EGIPAT O POTSTICANJU I RECIPROČNOJ ZAŠTITI INVESTICIJA

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine i Vlada Arapske Republike Egipat,

u daljem tekstu: Ugovorne strane,

U želji da intenziviraju ekonomsku saradnju na uzajamnu korist obje države;

U namjeri da stvore i održe povoljne uslove za investicije investitora jedne Ugovorne strane na teritoriji druge Ugovorne strane;

Shvatajući potrebu potsticanja i zaštite stranih investicija u cilju jačanja ekonomskog prosperiteta obje Ugovorne strane;

SPORAZUMJELI SU SE O SLJEDEĆEM:

Član 1. Definicije

U svrhu ovoga Sporazuma:

1. Termin "investitor" u odnosu na bilo koju Ugovornu stranu znači:

(a) Fizička lica koja imaju status državljana te Ugovorne strane;

(b) Pravna lica, uključujući kompanije, korporacije, poslovne asocijacije i druge organizacije koje su konstituisane ili na drugi način propisno organizirane prema zakonima te Ugovorne strane i koja imaju sjedište kao i stvarne ekonomske aktivnosti na teritoriji iste Ugovorne strane,

2. Termin "Investicija" znači vrste sredstava na teritoriji investiranih od strane investitora jedne Ugovorne strane, pod uslovom da su ova izvršena u skladu sa zakonima i propisima druge Ugovorne strane i uključuje posebno, iako ne isključivo:

(a) Pokretnu i nepokretnu imovinu, kao i sva druga prava in rem kao što su prava služnosti, hipoteke, zadržavanja, zaloga;

(b) Dionice, dijelove ili druge oblike učešća u kompanijama;

(c) Zahtjeve za novcem ili na neka druga izvršenja koje imaju ekonomsku vrijednost;

(d) Autorska prava, industrijska imovinska prava, (kao patente, utility modele, industrijske dizajne ili modele, trgovinske ili servisne oznake, trgovačka imena indikacije ili porijeklo), know-how i gudvil;

(e) Sva prava koja se dodjeljuju od strane državnog organa za izvršenje ekonomske aktivnosti, uključujući ustupke, na primjer na istraživanje, izvlačenje ili eksploraciju prirodnih resursa.

3. Sve promjene oblika investicije koje su dozvoljene prema zakonima i propisima Ugovorne strane na čijoj se teritoriji investicija vrši, a koje ne utiču na njen karakter kao investicije.

4. Termin "dubit" znači sve iznose koji se dobiju nazad od investicije, a posebno, iako ne isključivo, profite, kamatu, dobit od kapitala, dividende, rojalitete, doprinose kao i drugi tekući dohodak;

5. Termin "Teritorija" znači:

a) U odnosu na Arapsku Republiku Egipat: teritoriju pod njenim suverenitetom uključujući teritorijalne vode, kao i podmorje nad kojim Arapska Republika Egipat ostvaruje u skladu sa međunarodnim pravom, svoja suverena prava ili jurisdikciju.

b) U odnosu na Bosnu i Hercegovinu - sav kopneni prostor Bosne i Hercegovine, njene teritorijalne vode, podmorje i sloj zemlje ispod površinskog kao i zračni prostor iznad zemlje u skladu sa međunarodnim pravom;

Član 2. Potsticanje i dozvoljavanje investicija

1. Svaka Ugovorna država će potsticati na svojoj teritoriji investicije investitora druge Ugovorne države i dozvoliti će takve investicije u skladu sa svojim zakonima i propisima.

2. Kada Ugovorna strana dozvoli investiciju na svojoj teritoriji, ona će odobriti u skladu sa svojim zakonima i drugim propisima potrebne dozvole u vezi sa takvom investicijom i sa izvršenjem licencnih sporazuma i ugovora o tehničkoj, komercijalnoj ili administrativnoj pomoći. Svaka Ugovorna strana će, kada to bude potrebno, nastojati da izda potrebna ovlaštenja za sve aktivnosti konsultanata i drugih kvalifikovanih osoba stranih državljanima u vezi sa tom investicijom.

Član 3. Zaštita i tretman investicija

1. Svaka Ugovorna strana će štititi na svojoj teritoriji investicije izvršene u skladu sa svojim zakonima i propisima od strane investitora druge Ugovorne strane i neće nepovoljno djelovati

nerazumnim ili diskriminatorskim mjerama na upravljanje, održavanje, korišćenje, uživanje, produženje, prodaju i eventualno, likvidaciju tih investicija.

2. Svaka Ugovorna strana će obezbijediti fer i pravedan tretman, u okviru svoje teritorije, za investicije investitora druge ugovorne strane. Ovaj tretman neće biti manje povoljan od onog kojeg je odobrila Ugovorna strana za investicije izvršene na svojoj teritoriji od strane investitora tj. tretman najpovlaštenije nacije, ukoliko je ovaj drugi tretman povoljniji. Što se tiče zajedničkih ulaganja oni će uživati naprijed navedeni tretman kao privredni subjekt.

3. Tretman najpovlaštenije nacije neće se odnositi na privilegije koje jedna od Ugovornih strana odobri investitorima treće Države na osnovu njenog članstva u ili udruživanja sa slobodnom trgovinskom zonom, carinskom unijom, zajedničkim tržistem ili postojećom ili budućom konvencijom u vezi sa izbjegavanjem duplog oporezivanja ili konvencijom o drugim fiskalnim pitanjima.

Član 4. Eksproprijacija i kompenzacija

1. Nijedna od Ugovornih strana neće poduzeti mjere eksproprijacije, nacionalizacije ili neke druge mjere koje imaju isti karakter ili ekvivalentan učinak protiv investicija koje pripadaju investitorima druge ugovorne strane, ukoliko mjere nisu poduzete u javnom interesu na nediskriminatorskoj osnovi i po redovnom zakonskom postupku i pod uslovom da odredbe budu formulisane u cilju efektivne i adekvatne kompenzacije. Ova kompenzacija će biti u iznosu do tržišne vrijednosti eksproprijsane investicije neposredno prije nego je eksproprijacija zvanično najavljena ili objavljena, zavisno od toga koje bude ranije.

Iznos kompenzacije će se odrediti u konvertibilnoj i slobodno prenosivoj valuti i platit će se bez nepotrebnog kašnjenja osobi koja je ovlaštena u tom smislu bez obzira na njeno mjesto boravka ili domicil. Transfer će se smatrati da je izvršen "bez nepotrebnog kašnjenja" ukoliko je izvršen u roku perioda koji se normalno zahtijeva za završetak formalnosti za transfer. Navedeni period će početi na dan kada odnosni zahtjev bude dostavljen, ali ne može preći tri mjeseca.

2. Investitori bilo koje od Ugovornih strana koji pretrpe gubitke na svojim investicijama na teritoriji druge Ugovorne strane uslijed rata ili drugog oružanog sukoba, stanja nacionalne pripravnosti, pobune, nemira ili bune odobrit će se kao restitucija, obeštećenje, kompenzacija ili drugo izmirenje, tretman koji nije manje povoljan od onog koji se odobri svojim investitorima ili investitorima neke treće Države, a koji će rezultirati plaćanjem i transferom bez odlaganja kada god to bude moguće, i to u konvertibilnoj i slobodno prenosivoj valuti.

Član 5. Transfer

1. Svaka Ugovorna strana na čijoj se teritoriji vrše investicije investitora druge ugovorne strane odobrit će ovim investitorima slobodan transfer plaćanja koji se odnosi na ove investicije, posebno slijedećeg:

- a) Glavnica i dodatne sume za održavanje, rukovođenje i razvoj investicije;
- b) Dobiti, profitti, kamate, dividende i drugi tekući dohodak;
- c) Sredstva za otplatu zajmova koja se redovno ugovaraju i dokumentuju te koja su direktno vezana za određenu investiciju;
- d) Honorari i naknade;
- e) Sredstva iz ukupne i djelimične likvidacije investicije;

f) Kompenzacije predviđene u članu 4;

g) Zarade državljana jedne Ugovorne strane kojima je dozvoljeno da rade u vezi sa investicijom na teritoriji druge Ugovorne strane.

2. Transferi plaćanja će biti izvršeni bez odlaganja u slobodno konvertibilnoj valuti po zvaničnom deviznom kursu koji se primjenjuje na dan transfera u skladu sa procedurama koje utvrdi Ugovorna strana na čijoj je teritoriji izvršena ta investicija, što ne podrazumijeva odbacivanje, odgodu ili denaturalizaciju takvog transfera.

3. Ugovorne strane se obavezuju da će odobriti za transfere po stavu 1. i stavu 2. ovog člana tretman koji nije manje povoljan od onog koji se odobrava za transfere koji potiču od investicija investitora neke treće zemlje.

Član 6. Subrogacija

1. Ako jedna Ugovorna strana ili njen određeni organ vrši plaćanje nekom od svojih investitora po garanciji ili osiguranju, koje je zaključilo u vezi sa ovom investicijom, druga Ugovorna strana će priznati važnost subrogacije u korist prve Ugovorne strane ili njenog organa na bilo koja prava koja pripadaju investitoru, ukoliko je taj investitor iskoristio pravna i administrativna sredstva za rješenje sporova u zemlji Ugovorne strane domaćina.

Ugovorna strana ili njen određeni organ koji je subrogiran u pravima investitora imat će ista prava kao i ona koja ima investitor i u obimu u kojem oni ostvaruju takva prava oni će to uraditi zavisno od obaveza investitora koji pripadaju tako osiguranoj investiciji.

2. U slučaju subrogacije kako je definisano u prednjem stavu 1., investitor neće vršiti potraživanja, ukoliko nije ovlašten da to učini od strane Ugovorne strane ili njenog određenog organa.

Član 7. Rješavanje sporova između jedne ugovorne strane i investitora druge ugovorne strane

1. Sporovi koji nastanu između jedne od Strana i investitora druge Strane, investitor će obavijestiti pismeno, sa svim detaljnim informacijama i istovremeno obje Ugovorne strane. Svaki spor između Ugovorne strane i investitora druge Strane, rješavat će se mirnim putem konsultacijama i pregovaranjima putem diplomatskih kanala.

Ako se takvi sporovi ne mogu riješiti na ovaj način u roku od šest mjeseci od datuma pismene obavijesti navedene u stavu 1., spor će biti dostavljen na rješavanje, po izboru investitora:

- nadležnom tribunalu Bosne i Hercegovine za investicije izvršene na teritoriji Bosne i Hercegovine ili nadležnom tribunalu Arapske Republike Egipat za investicije izvršene na teritoriji Arapske Republike Egipat.

- ad hoc arbitražnom sudu formiranom prema arbitražnim pravilima o postupcima Komisije Ujedinjenih nacija za međunarodno trgovinsko pravo (UNCITRAL).

- Međunarodnom centru za rješavanje sporova za investicije (ICSID), koji je osnovan na osnovu Konvencije za rješavanje sporova za investicije između država i državljana drugih država u slučaju da su obje Ugovorne strane potpisnice ove Konvencije.

- Kairskom regionalnom Centru za međunarodnu komercijalnu arbitražu.

- Arbitražnom sudu Privredne komore Bosne i Hercegovine u Sarajevu.

Odluka arbitraže bazirat će se na:

- Odlukama ovog sporazuma.
- Zakonu Ugovorne strane na čijoj teritoriji je investicija izvršena, uključujući pravila koja se odnose na razmimoilaženja zakona.
- Pravila i univerzalno prihvaćene principe međunarodnog prava.
- Arbitražne odluke će biti konačne i obavezujuće za Strane u sukobu. Svaka Ugovorna strana obavezuje se da će izvršiti odluke u skladu sa svojim zakonom.

Član 8. Rješavanje sporova između ugovornih strana

1. Sporovi između Ugovornih strana u pogledu tumačenja i primjene odredaba ovog sporazuma rješavat će se putem konsultacija i pregovaranjem putem diplomatskih kanala.
2. Ako obje Ugovorne strane ne mogu postići sporazum u roku od dvanaest mjeseci nakon početka spora između sebe, spor će, na zahtjev jedne od Ugovornih strana, biti dostavljen arbitražnom sudu koji će se formirati na slijedeći način:
Svaka Ugovorna strana će imenovati arbitra, a ova dva arbitra će imenovati predsjedavajućeg koji će biti državljanin neke treće Države, koja održava diplomatske odnose sa obje Ugovorne strane.
3. Ako jedna od Ugovornih strana ne imenuje svog arbitra i ne odgovori na poziv druge Ugovorne strane da izvrši ovo imenovanje u roku od dva mjeseca, arbitra će naimenovati na zahtjev te Ugovorne strane predsjednik Međunarodnog suda pravde.
4. Ako dva arbitra ne mogu postići sporazum o izboru predsjedavajućeg u roku od dva mjeseca nakon njihovog naimenovanja, ovog drugog će naimenovati na zahtjev jedne od Ugovornih strana predsjednik Međunarodnog suda pravde.
5. Ako, u slučajevima specificiranim u st. 3. i 4. ovog člana, predsjednik Međunarodnog suda pravde bude spriječen u izvršenju navedene funkcije ili ako je on državljanin jedne od Ugovornih strana, naimenovanje će vršiti potpredsjednik, a ako je ovaj drugi spriječen ili ako je on državljanin bilo koje Ugovorne strane, imenovanje će vršiti najstariji sudija Suda koji nije državljanin ni jedne Ugovorne strane.
6. Zavisno od drugih odredaba koje definišu Ugovorne strane, sud će odrediti svoj postupak. Sud će donijeti svoje odluke većinom glasova.
7. Odluke suda su konačne i obavezujće za svaku Ugovornu stranu.
8. Svaka Ugovorna strana će snositi troškove za svoje članove suda i za svoje predstavljanje u arbitražnim postupcima; troškove predsjedavajućeg i ostale troškove snosit će podjednako obje Ugovorne strane.

Sud, međutim, može odlučiti da veći dio troškova snosi jedna od Ugovornih strana, i ova odluka bit će obavezujuća za obje Ugovorne strane.

Član 9. Odredbe povoljnijeg tretmana

Ako domaći zakon bilo koje od ugovornih strana ili obaveza po međunarodnom zakonu koji sada postoji ili koji je utvrđen nakon toga između Ugovornih strana pored ovog sporazuma sadrži propis, bilo opći ili specifični, kojim investicije investitora druge Ugovorne strane imaju pravo na tretman koji je povoljniji nego se obezbjeduje na osnovu ovog sporazuma, ovaj propis će, do stepena do kojeg je povoljniji, biti mjerodavan u odnosu na ovaj sporazum.

Član 10. Konsultacije i razmjena informacija

Na zahtjev bilo koje od Ugovornih strana, druga Ugovorna strana će odmah pristati na konsultacije o tumačenju ili primjeni ovog sporazuma. Na zahtjev jedne od Ugovornih strana, razmijeniće se informacije o učinku koji bi zakoni, propisi, odluke, administrativne prakse ili procedure ili politika druge Ugovorne strane mogli imati na investicije po ovom sporazumu.

Član 11. Stupanje na snagu

Ovaj sporazum će stupiti na snagu na datum razmjene obavještenja kojim se navodi ispunjenje domaćih pravnih zahtjeva za stupanje na snagu međunarodnih sporazuma u obje zemlje.

Član 12. Trajanje i raskid

Ovaj sporazum ostaje na snazi za period od deset (10) godina i dalje ostaje na snazi za isti period ili periode dok, jednu godinu prije isteka početnog ili nekog slijedećeg perioda, jedna od Ugovornih država ne obavijesti drugu pismenim putem o svojoj namjeri da raskine ovaj sporazum. U tom slučaju, obavijest o raskidu postaje pravosnažna istekom tekućeg perioda od deset (10) godina.

Što se tiče investicija izvršenih prije datuma kada obavijest o raskidu ovog sporazuma postaje pravosnažna, odredbe ovog sporazuma će nastaviti da budu na snazi za period od deset godina od datuma raskida ovog sporazuma.

Sačinjeno u Kairu dana 11. marta 1998.god. u dva originala na bosanskom, arapskom i na engleskom jeziku, s tim da su svi tekstovi jednakautentični. U slučaju razlike u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vijeće ministara Bosne i Hercegovine Ministar vanjske trgovine Mirsad Kurtović, s. r.

Za Vladu Arapske Republike Egipat Državni ministar za planiranje i međunarodnu saradnju Zafer El Bishry, s. r.

Član 3.

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 014-02-456/00 11. aprila 2001. godine Sarajevo

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Živko Radišić, s.r.